

BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ

BÜGAM
BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
Göç Araştırmaları Merkezi

IJHM

INTERNATIONAL JOURNAL OF
HUMAN MOBILITY

İNSAN HAREKETLİLİĞİ
ULUSLARARASI DERGİSİ

CİLT 2 SAYI 2 (2022): KASIM

VOLUME 2 ISSUE 2 (2022): NOVEMBER

ISSN | 2792-0461

BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ

I J H M

INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMAN MOBILITY
İNSAN HAREKETLİLİĞİ ULUSLARARASI DERGİSİ

SAYI | ISSUE: 2 CİLT | VOLUME: 2 KASIM 2022 ISSN | 2792-0461

SAHİBİ | OWNER

Prof. Dr. Ali Haberal (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

BAŞ EDITÖR | EDITOR IN CHIEF

Prof. Dr. Aytül Kasapoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

EDİTÖRLER | EDITORS

Doç. Dr. Günnur Ertong Attar (Mersin Üniversitesi, Türkiye)

Dr. N. Ela Gökalp Aras (Swedish Research Institute in Istanbul, Türkiye)

Dr. Olgu Karan (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

DİL EDİTÖRLERİ | LANGUAGE EDITORS

Doç. Dr. Leyla Burcu DüNDAR (Türkçe) (Başkent Üniversitesi)

Doç. Dr. Deniz ÖRÜCÜ (İngilizce) (Başkent Üniversitesi)

KİTAP İNCELEME EDİTÖRÜ (İNGİLİZCE) | BOOK REVIEW EDITOR (ENGLISH)

Dr. Nigel Carter (Oxford Community Action, İngiltere)

EDİTÖR ASİSTANI | ASSISTANT EDITOR

Uzman Semanur Bilgiç (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

TASARIM | DESIGN

Dr. Banu Erşanlı Taş (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

DİZGİ | TYPOGRAPHIC/LAYOUT

Özge Yıldırım Gürses (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

İLETİŞİM

Bağlıca Kampüsü Fatih Sultan Mahallesi Eskişehir Yolu 18.km TR 06790 Etimesgut Ankara

+90 312 246 66 66 | webmaster@baskent.edu.tr

DANIŖMA KURULU | ADVISORY BOARD

- Prof. Dr. Aleksandra Ålund (Linköping University, İsveç)
- Prof. Dr. Ŗebnem Akçapar (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. İsmail Aydingün (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Nuray Bayraktar (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Veysel Bozkurt (İstanbul Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Michael Burawoy (Berkeley University of California, ABD)
- Prof. Dr. Okan Cem Çırakoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Münire Arzu İçağasioğlu Çoban (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Murat Erdođan (Türk- Alman Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Adnan Gümüş (Çukurova Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Elli Heikkilä (Migration Institute of Finland, Finlandiya)
- Prof. Dr. Ahmet İçduygu (Koç Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Sibel Kalayciođlu (Orta Dođu Teknik Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ayhan Kaya (Bilgi Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Mehmet Ali Kirman (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Birsen Ŗahin Kütük (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ŗebnem Ođuz (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ayşegül Özbakır (Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Wendy Pojmann (Siena College, ABD)
- Prof. Dr. Jan Rath (University of Amsterdam, Hollanda)
- Prof. Dr. İbrahim Sirkeci (International British Business School, İngiltere)
- Prof. Dr. Helga Rittersberger Tılıç (ODTÜ, Türkiye)
- Prof. Dr. Tülay Uđuzman (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Abdülkadir Varoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Özcan Yağcı (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Doç. Dr. Bezen Balamir Coşkun (TED Üniversitesi, Türkiye)
- Doç. Dr. Esra Dik (Mersin Üniversitesi, Türkiye)

Doç. Dr. Leyla Burcu Dünder (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç Dr. Ayşegül Kayaoğlu (İstanbul Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Eugenia Markova (Brighton University, İngiltere)
Doç. Dr. Adam Mrozowicki (University of Wroclaw, Polonya)
Doç. Dr. Deniz Örucü (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Anna Paraskevopoulou (Anglia Ruskin University, İngiltere)
Doç. Dr. Saime Özçürümez (Bilkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Cenk Saraçoğlu (Ankara Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Deniz Sert (Özyeğin Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Ulaş Sunata (Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. A. Didem Danış Şenyüz (Galatasaray Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Burcu Şimşek (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Gül İnce Beqo (University of Bari, İtalya)
Dr. Nigel Carter (Oxford Community Action, İngiltere)
Dr. Bilge Çakır (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Görkem Dağdelen (Temple University, ABD)
Dr. Bülent İlik (BÜGAM, Türkiye)
Dr. Erhan Kurtarır (Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Zeynep Şahin Mencütek (Bonn International Centre Conversion, Almanya)
Dr. Osman Özarslan (BÜGAM, Türkiye)
Dr. Neva Öztürk (Ankara Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Susan Rootman (Özyeğin Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Banu Erşanlı Taş (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Fethiye Tilbe (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Besim Can Zırh (ODTÜ, Türkiye)
Aydoğan Asar (Uluslararası Göç Entegrasyonu Sınır Yönetimi Araştırmaları Merkezi Başkanı)
Arzu Fırlarer (Başkent Üniversitesi Türkiye)
Ertan Karabıyık (Kalkınma Atölyesi, Türkiye)

EDİTÖRDEN

Disiplinlerarası çalışmalara dayanan göç olgusu, zaman zaman bazı konuların daha fazla öncelik kazandığı bir alan görünümündedir. Örneğin günümüzde afet boyutuna ulaştıkları için iklim değişiklikleri ve göç olaylarının birlikte ele alınması ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Daha çok insan ürünü afet olarak ortaya çıkan küresel çevre sorunlarını ele alırken, iklim değişikliği ve göç arasında bağ kuran en yakın zamandaki en önemli girişim ya da dönüm noktası, “Rebuilding and Enhancing Programs to Resettle Refugees and Planning for the Impact of Climate Change on Migration” (2021) adlı Amerikan Hükümetinin yayınladığı rapordur.

Ayrıca Birleşmiş Milletler de (The United Nations High Commissioner for Refugees: UNHCR) 2008 ile 2016 yılları arasında kuraklık, taşkın ve yangınlara yol açan iklim ya da hava değişikliğiyle ortalama her yıl 21 milyon insanın zorunlu olarak göç edeceğini duyurmuştur. Dünya Bankasına göre de, 2050 yılına kadar Dünya'nın özellikle üç bölgesinde (Afrika, Güney Asya ve Latin Amerika) 150 milyona yakın insanın ülkelerinden göç edecektir.

Günümüzde artık doğal ve kültürel, küresel ve yerel gibi ikiliklere dayanan analizler risk toplumunu anlamak ve açıklamada yetersiz kalmaktadır. Aynı şekilde 1950'lerde kabul edilen Cenevre Sözleşmesi başta olmak üzere, yasal düzenlemeler de bugünün ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır ve yenilenmeye ihtiyaç göstermektedirler. Ayrıca tüm ülkelerin sadece ulusal çıkarlarını gözeten sığ ve popülist görüşlerle hareket ettiklerinde kendilerinin de kayıp edenler tarafında olacağı unutulmamalıdır.

Küresel ısınmaya yol açan faktörlerin ve ortaya çıkan etkilerin sadece doğal olmamasına bağlı olarak sosyologlar da konuyla ilgilenerek kuramsal katkılarda bulunmuşlardır. Bunların başında 9 Ekim 2022 günü kaybettiğimiz çağımızın en önemli iklim bilimcisi olarak da tanınan Fransız düşünür Bruno Latour gelmektedir.

Latour'a göre, doğal ve kültürel olan arasında tartışmasız kabul edilen farkın ortadan kalktığı bir Dünya artık “risk toplumu” demektir. Risk, aynı zamanda doğal ve kültürel melez olarak birlikte olması anlamında kullanılan bir kavramdır. Giddensa göre de aslında riskler çoğu zaman insan ürünüdürler. Latour en son yazdığı iki kitapta da (“Down to Earth: Politics in the New Climatic Regime” (2018) ve “Facing Gaia: Eight Lectures in the New Climate Regime) “Yeni İklim Rejimi” “New Climate Regime” kavramını kullanmıştır.

Latour, bu çalışmalarında yerel ve küresel arasında fark olmadığını savunmaktadır. Çünkü iklim konusu hem global hem de yerel bir sorundur ve yüzden birlikte vardır. Son kitabında Latour iklim hakkında felsefi tartışmalar da yapmaktadır. Hatta yeni bir jeo-politik organizasyon da önermektedir. Diğer bir ifade ile de, Yeni Dünyayı (New World) temsil edecek yeni bir kavram olarak “Terrestrial” i önermektedir. Bu Fransızcadan çevrilmiş olup “Üzerinde Yaşadığımız Dünya” (The Earth We Live On) demektir. Ona göre Dünya üzerinde sadece insanlar değil, bir çok tür yaşamaktadır. Latour bu yüzden toplumsalı yeniden toplamak istemektedir diyebiliriz. Diğer bir ifade ile toplumsal kavramını sadece insanla sınırlamadan bitki, hayvan, organik-inorganik tüm bileşenleriyle toplumu yeniden tanımlamak kaçınılmazdır. Bu girişimini, Einstein’ın katkılarıyla fiziğin Eter Kuramından kurtulmasına benzetmektedir.

İklim değişikliği konuları 1980’lerden buyana tüm Dünyanın gündeminde olsa da bu konuda daha sistematik girişimler oldukça yenidir. Örneğin Birleşmiş Milletlerde 2007 yılında konu İngiltere tarafından gündeme getirilmiş ve çok sayıda faktör üzerinde durularak hem doğal hem de insani boyutları olan holistik bir çerçevede ele alınmıştır. Bu raporun en önemli özelliği, “çevresel mülteciler” kavramını kullanmasıdır.

Kuşkusuz çevresel koşullardaki değişimlerden etkilenerek göç edenlerin yasal ve sosyal statülerinin ne olacağına belirsiz olması son derece büyük önem taşımaktadır. Örneğin iklim kaynaklı göç edenlerin mülteci olarak tanınıp tanınmayacakları, çevresel veya iklim mültecisi mi olacakları belirsizdir. Dolayısıyla, mülteci hukuki statüsüyle ilgili yapılan tanımlar, yasal koruma çerçevesini çizmekte ve hatta insani güvenlik-güvencesizlik eksenini de belirlemektedir.

1951’de kabul edilen Cenevre Sözleşmesi aslında bir mülteci tanımı yapmıştır. Bu sözleşme mültecilerin hukuki durumlarını tanımlamaktadır. Ancak bu tanımda hiç bir biçimde doğal veya kuraklık, sel baskını, çölleşme veya açlık, kıtlık, salgın gibi küresel çevre sorunlarına değinilmemektedir.

Ancak çevre ve mülteci kavramları akademik yazılarda veya sivil toplum dokümanlarında birleştirilmekte ve çevre mültecisi veya iklim mültecisi denilmektedir. Örneğin “Çevresel Mülteci kavramının bundan 47 yıl önce 1976’da World Watch Institution kurucusu Amerikalı çevreci Lester Russel Brown tarafından ilk kullanıldığı gözlenmektedir. Daha sonraki Birleşmiş Milletler çevre raporlarında (2017;2018) çevresel mülteci kavramının tanımlandığına tanıklık edilmektedir. Hatta çevresel Mülteci (Environmental Refugee) kadar EDPS (Environmental-induced-Displaced Persons) gibi kavramların da kullanıldığı bilinmektedir.

Rapora göre, çevresel mülteciler varlıklarını tehlikeye sokacak riskler yüzünden ülkelerini terk etmek zorunda kalan bireylerdir.

Bu bağlamda çevresel mülteciler genel şemsiyesi altında ikincil düzeyde tanımlanan bir kavram olarak “iklim mültecilerini” görmekteyiz. Öte yandan bu iklimden kaynaklanan yer değiştirmenin geçici-kalıcı olduğuna dair bazı sınıflamalar da bulunmaktadır. İnsanlar uluslararası mevzuatın öngöremediği risklere maruziyetten, zorunlu göç yapmakta ve mecburen yaşam alanlarını geçici veya sürekli terk etmektedirler. Cenevre Sözleşmesinde açıkça çevresel zararların sayılmaması, bu göçmenlerin yasal olarak mülteci statüsünde kabul edilmelerini engellemektedir.

Ancak hiçbir şey insan hayatından daha değerli değildir ve günümüzde bu arkaik sözleşmeden dönülmesi şarttır. Öte yandan Türkiye'nin zorunlu göç ile gelenleri bile mevzuata uymadığı için mülteci olarak kabul etmekten kaçınması gibi, birçok ülke bu göçmenlerin getireceği ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi yükümlülüklerden çekinerek gerekli girişimleri ertelemektedir. Nitekim Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHRC) bile iklim mültecisi veya çevresel mülteci kavramlarının yerine EDPs (Environmentally Displaced Person) kavramını 1951 Cenevre sözleşmesi kapsamında oldukça belirsiz şekilde kullanmaktadır.

Göç konusunda kuşkusuz kalkınmacı modernite yanlısı görüşlerin de muhafazakar ideolojik kabulleri yüzünden eleştirilmesi gerekir. Çünkü kalkınmacı projeler gelişmiş Batı ülkelerinin diğer az gelişmiş ülkeleri kalkındıracak kuramsal ve teknik bilgiye sahip olduğunu varsayarak, diğer ülkeleri kendilerini bağlama hatta kolonileştirme niyeti taşırlar. Aslında Batı, “ Tek Dünya” (One World) anlayışıyla doğanın da tek bir sistem olduğunu düşünerek yanlıgı içindedir. Bu yüzden Güney'in “Evrensel” (Universal) karşısında “Puluriversal” anlayışı yenilikçidir. Başta Kolombiyalı antropolog Arturo Escobar tarafından savunulan kalkınma karşıtı görüşler, farklılıkları önemseyen, ilişkiyel bakışa sahip olma açısından önem kazanmaktadır. Latin Amerikan toplumsal hareketleri, iklim göçmenlerini anlamada rasyonel yerine ilişkiyel duruşları ile son derece değerlidir ve göz ardı edilemez.

Aslında Latour yazılarında , “politik ekoloji” veya “iklim aciliyetleri” (climate emergency) manifestolarının başarılı olmadığını da altını çizer. Ona göre, “Terrestrial” yani üzerinde yaşadığımız Dünya, toplum yerine, doğanın merkezi rol oynamasına izin verdiğimiz takdirde ancak yaşanabilirliğini sürdürebilir. Unutmayalım ki, çevresel hareketler de ekolojik veya modernite yanlısı başka ikiliklere de yol açmaktadır. Ekolojik hareketler yeşil savaşıçılığa kadar varırken, modernite yanlıları da daha çok insan hakları veya ekonomi lehine düşünmektedir. Latour tüm bu tür yazılarında “Sıfır Karbon Salınımı”na (Zero Co2 emission), 2050 yılına kadar varılmasına duyulan ihtiyacı belirtmiştir.

Aslında Birleşmiş Milletler Raporunun (2018) dikkat çeken önemli yönü, coğrafi ve çevresel faktörlerle ortaya çıkan iklim göçünün, ekonomik ve politik istikrarsızlıklar kadar eşitsizliklerin de artmasına katkı yapacağı yönündeki kaygılardır. Konu hem göç edenleri hem de göç edilen ülke vatandaşlarını ilgilendirdiğinden olası iskan plan ve politikalarının, göçten etkilenecek topluluklarla birlikte karar verilmesi de söz konusu raporda ele alınan noktalardır.

Sonuç olarak iklim değışiklikleri, göç ve mültecilik kavramlarının özellikle kesişimsel ve dolayısıyla ilişkişel olarak ele alan kuramsal veya ampirik interdisipliner çalışmalara Dergimizin açık oluşunu ve bu tür yazıları beklediğimizi belirtmek isterim.

Üçüncü sayımızda dergimize gelen yazılarda artış olması bizi son derece mutlu etmektedir. Öte yandan üzerimize düşeni layıkıyla yapma arzusuyla Dergimizin ulusal ve uluslararası endekslerce taranması için çaba sarfettiğimizi ve önemli aşamalar kaydettiğimizi memnuniyetle ifade etmek isterim. Bu kapsamda Dergimiz ikinci sayısından itibaren “EuroPub” ve “Directory of Research Journals Indexing” veritabanlarında taranmaya başlamıştır.

Son olarak, Merkez Müdür Yardımcımız Dr. Olgu Karan’ın Akra’da, Gana Üniversitesi tarafından Ekim 2022’de düzenlenen “Perspectives on Inequalities: Challenges and Prospects for Sustainable Development Before, During and After Covid-19” temalı uluslararası toplantıya katılımının, gerek Dergimize gerek Merkezimize yakın zamanda olumlu yansımalarını beklemekteyiz. Özellikle, Gana Üniversitesi Göç Çalışmaları Merkezi ile Başkent Üniversitesi Göç Araştırmaları Merkezimiz arasında ivedilikle bir protokol imzalanması dileğimizeyiz. Böylelikle Üniversitemizin uluslararasılaşma hedeflerine de hizmet etmiş olacağımızı düşünmekteyiz.

Bu sayıda da her zamanki ilgi ve desteğini esirgemeyen Kurucu Rektörümüz ve Başkent Üniversitesi Üst Kurul Başkanı seçkin bilim insanı Prof.Dr. Mehmet Haberal’a minnet ve şükranlarımızı sunarız.

Aynı şekilde Dergimizin sahibi Prof. Dr. Ali Haberal ve Rektör yardımcımız Prof. Dr. Abdülkadir Varoğlu’na da bugüne kadar gösterdikleri anlayış ve hoşgörüden dolayı teşekkür ederiz.

Ayrıca yeni Rektörümüz çok değerli bilim insanı Prof. Dr. Haldun Müderrisoğluna da, yayın hayatımıza sürdürmede bizden desteklerini esirgemeyecekleri inancıyla saygılar sunarız.

Prof. Dr. Aytül Kasapoğlu

PREFACE

Recently, some issues have gained more priority in migration studies, which have an interdisciplinary feature. So much so that today, since climate changes have turned into disasters and started to cause migration, they have started to be dealt with in relation to each other.

While addressing global environmental problems, the first initiative to link climate change and migration is the report titled “Rebuilding and Enhancing Programs to Resettle Refugees and Planning for the Impact of Climate Change on Migration” prepared by the US government (2021).

According to The United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), between 2008 and 2016, an average of 21 million people will migrate forcibly every year due to climate change causing drought, floods and fires. It is also predicted that by 2050, nearly 150 million people will migrate from their countries in Africa, South Asia and Latin America.

Obviously, analyzes based on dichotomies such as natural and cultural, global and local are insufficient to understand and explain the risk society. Likewise, many legal regulations, especially the Geneva Convention adopted in the 1950s, are far from meeting today’s needs. In addition, all countries will be on the side of the losers when they act with populist views that only protect their national interests.

Due to the fact that the factors and effects of global warming are not only natural, sociologists have also made theoretical contributions. It is necessary to mention here the French thinker Bruno Latour, who is also known as the most important climate scientist of our age, who passed away on October 9, 2022.

According to Latour, a world in which the differences between the natural and the cultural disappears is a risk society. Risk therefore means that the natural and the cultural coexist as a hybrid. In fact, risks are often human-made. Latour used the concept of “New Climate Regime” in his two most recent books, “Down to Earth : Politics in the New Climatic Regime” (2018) and “Facing Gaia: Eight Lectures in the New Climate Regime” (2017).

Latour mentions that there is no difference between local and global in these works. Because the issue of climate is both a global and a local problem co-exist. In his last book, Latour also makes philosophical discussions about climate. He even proposes “Terrestrial” as a new concept to represent the New World, together with a new geopolitical organization. This actually means “The Earth We Live On” in French. According to him, not only human beings but also many species live together on Earth. This is why Latour wants to reassemble the social. In other words, it is inevitable to redefine the society with all its

plant, animal, organic-inorganic components without limiting the concept of social to only human. He compares this attempt to the liberation of physics from the Ether Theory with Einstein's contributions.

Climate change issues have been on the agenda of the whole world since the 1980s. However, systematic initiatives in this regard are quite new. For example, in the United Nations in 2007, the issue was brought to the agenda by the UK and discussed in a holistic framework with both natural and human dimensions. The most important feature of this report is the use of the term "environmental refugees" for the first time.

Undoubtedly, the most important problem is the uncertainty of the legal and social status of those who migrate due to changes in environmental conditions. For example, it is unclear whether climate-related migrants will be recognized as refugees as well as environmental or climate refugees. Therefore, the definitions made about the legal status of refugees determine the human security-insecurity axis by drawing the legal protection framework.

The Geneva Convention, signed in 1951, actually defines the legal status of refugees. However, in this definition, natural or global environmental problems such as drought, flood, desertification or hunger, famine, epidemic are not mentioned in any way.

On the other hand, the concepts of environment and refugee are combined in academic writings or civil society documents and called "environmental refugee" or "climate refugee". For example, the concept of "environmental refugee" was used for the first time 46 years ago by the American environmentalist Lester Russell Brown, founder of the World Watch Institution, in 1976. Ten years later, the concept of environmental refugee was defined in the United Nations environmental report. It is observed that concepts such as induced-displaced persons are also used. In the report, environmental refugees are mentioned as individuals who have to leave their country because of risks that will endanger their existence.

In this context, we see "climate refugees" as a concept defined at a secondary level under the general title of "environmental refugees". On the other hand, there are some classifications as to whether displacement due to climate is temporary or permanent. Due to the risks not foreseen by the international legislation, people make forced migration and leave their habitats temporarily or permanently. Unfortunately, the fact that environmental damage is not explicitly listed in the Geneva Convention prevents these immigrants from being legally recognized as refugees.

However, since nothing can be more valuable than human life, this outdated convention must be abandoned. On the other hand, just as countries like Turkey avoid accepting even those who come with forced migration as refugees because they do not comply with the legislation, many nation-states are delaying the necessary initiatives by being afraid of the economic, social, cultural and political obligations that these immigrants will bring. As a matter of fact, even the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHRC) uses the concept of EDPs (Environmentally Displaced Person) instead of the concepts of climate refugee or environmental refugee, unfortunately, quite vaguely under the 1951 Geneva convention.

Undoubtedly, it is both possible and necessary to criticize developmental modernist views on migration because of conservative ideological assumptions. Because developmental projects assume that developed Western countries have the theoretical and technical knowledge to develop other less developed countries, and they even have intentions to colonize other countries. In fact, the West is wrong to think that nature is a single system with one world perspective. Therefore, the South's understanding of "Puluriversal" versus "Universal" is undoubtedly more innovative. Anti-development views, also advocated by Colombian anthropologist Arturo Escobar, are important in terms of having a relational perspective that cares about differences. Latin American social movements are extremely valuable in understanding climate migrants with their relational rather than rational stance.

In fact, Latour also stated that the "political ecology" or "climate emergency" manifestos were not successful. According to him, the "terrestrial", that is, the Earth we live on, can only survive if we allow nature to play a central role.

Unfortunately, ecological movements also give rise to other ecological or modernist dualities. While ecological movements reach as far as green militarism, modernists care more about human rights or the economy. Therefore, Latour pointed out that in all such climate writings, Zero Co2 emission should be reached by 2050. On the other hand, we should not forget that the Global South, which contributes the least to global warming caused by carbon emissions, contains the countries most affected by climate change. With a population of over 1 billion, Africa, where 15% of the world's population lives, is responsible for only 3% of the global gas emissions that triggered the climate crisis. In fact, 13 million people in Somalia, Djibouti, Ethiopia, Eritrea, South Sudan, Kenya and Uganda in the Horn of Africa are struggling with hunger and thirst due to the drought caused by climate change.

In fact, the most striking aspect of the United Nations Report is that climate migration, which is caused by geographical and environmental factors, will contribute to the increase of inequalities as well as economic and political instability. Since the issue concerns both the immigrants and the citizens of the country of immigration, it is also included in the report that possible relocation plans and policies should be decided together with the communities that will be affected by migration.

In conclusion, I would like to state that our Journal is eager to publish theoretical or empirical interdisciplinary studies that deal with the concepts of climate change, migration and refugee, especially in an intersectional and therefore relational manner.

The increase in the number of articles in our third issue motivates us. On the other hand, I would like to express that with the desire to do our part properly, we have made an effort to have our Journal included in national and international indexes, and we have made significant progress. In this context, our journal has been included in the "EuroPub" and "Directory of Research Journals Indexing" databases since its second issue.

In addition, our Deputy Center Director Dr. Olgu Karan attended the international meeting "Perspectives on Inequalities: Challenges and Prospects for Sustainable Development Before, During and After Covid-19" organized by the University of Ghana/ Accra in October 2022. On this occasion, we expect a protocol to be signed immediately between Ghana University Migration Studies Center and Başkent University Migration Research Center. In this way, our satisfaction is increasing as we will also serve the internationalization goals of our University.

We would like to thank the Founder and Chairman of the Executive Supreme Board of Başkent University, distinguished scientist Prof. Dr. Mehmet Haberal, for whom we have always received great support, by wishing his various contributions to continue.

Likewise, we would like to thank our previous Rector and the owner of our Journal, Prof. Dr. Ali Haberal, and our vice-rector, Prof. Dr Abdulkadir Varoğlu, for their understanding, tolerance and contribution to date.

We also present our respects to our new Rector, Prof .Dr. Haldun Mderrisođlu, trusting that he will continue to support us without any hesitation.

Prof. Dr. Aytul Kasapoglu

Araştırma Makalesi / Research Article

Göçün Seçilmiş İktisadi Etkileri: Pozitif ve Normatif Açıdan Bir Değerlendirme

Selected Economic Effects of Migration: An Assessment from Positive and Normative Perspectives

Mert Merter 139-165*Araştırma Makalesi / Research Article*

Suriyeli Öğrencilerin Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonuna İlişkin Ortaokul Öğretmenlerinin Deneyimleri: Osmaniye İli Örneği

Experiences of Secondary School Teachers on the Integration of Syrian Students into the Turkish Education System: The Case of Osmaniye Province

Zeynep Tekin Babuç, Canan Büyükaşık Çolak..... 166-199*Araştırma Makalesi / Research Article*

Ters Göç, Refah ve Mekân İlişkisi

Relationship of Reverse Migration, Welfare and Space

Simay Özlü Diniz, Çağıl Arslan..... 200-241*Araştırma Makalesi / Research Article*

Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerdeki KOBİ İnsan Kaynakları Yönetimi Sorunları ve Uygulamaları: Kuzey Londradaki Türk KOBİler

HRM Issues and Practices in Small and Medium Size Enterprises (SMEs): Turkish SMEs in North London

Melis Korkmaz 242-269*Derleme Makale / Compilation Article*

Seyahat, Çalışma ve Boş Zamanın Kesişiminde Yeni Bir Grup: Dijital Göçebeler

A New Group at the Intersection of Travel, Work and Leisure: Digital Nomads

Melike Bozdoğan, Elif Özuz Dağdelen 270-297*Derleme Makale / Compilation Article*

Göçmenler ve Sağlık

Migrants and Health

Bayram Demir..... 298-313*Proje Tanıtımı / Project Presentation*

PIPS: Türkiye'de Entegre Koruma Hizmetlerinin Sağlanması Projesi

Provision of Integrated Protection Services (PIPS) in Türkiye

Umutcan Yüksel 314-322